

گفتار

درباره

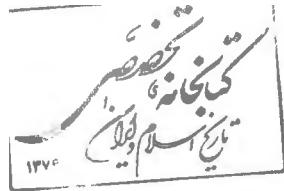
تعویم مردمان مازندران

همراه با

سالمنامی طبری

کوشش
نصرالله ہومند

گفتاری

در باره

تقویم مردمان مازندران

اسکن شد

با ذکر نام ماهها و روزهای باستانی

و بیان پاره‌ای از وقایع تاریخی

همراه با

سالنهای طبری

به کوشش

نصر الله هومند

نام کتاب: گفتاری درباره تقویم مردمان مازندران

نویسنده: نصرالله هومند

خط روی جلد: محمدرضا خسروی

تیراژ: ۱۵۰۰ نسخه

نوبت چاپ: چاپ اول تیرماه ۱۳۶۷

- این کتاب برابر اجازه‌نامه شماره ۶/۴۴۷/۲۲ اداره کل فرهنگ و ارشاد اسلامی مازندران به چاپ رسیده است.

● حق چاپ، برای مؤلف محفوظ است.

● هرگونه استفاده غیرقانونی از این کتاب ممنوع است.

— محل پخش: آمل، کتابسرای طالب آملى

چاپ و صحافی از: شرکت افست «سهامی عام» (چاپخانه ۱۷ شهریور)

بهای: ۲۰۰ ریال

— از فرمانداری شهرستان آمل، که در چاپ این کتاب به
لحاظ تشویق و ترغیب در حفظ آثار فرهنگ بومی مساعدت
و یاری نموده است؛ سپاسگزار می‌باشم. —

— نصرالله هومند — ۱۳۶۷/۲/۱۰ —

بسم الله الرحمن الرحيم

الحمد لله رب العالمين

پس از حمد و ستایش بدرگاه خداوند منان. و درود بر روان
پاک خاتم پیغمبران حضرت محمد بن عبدالله صلی الله علیه و آله.
اما بعد، این فقیر به جمیت اینکه، حساب و شمار تقویم یا
گاهشماری طبری = مازندرانی را که از دوران باستان تا به چندی
پیش در میان مردمان شریف و مسلمان مازندران رائج بود و اکنون
در میان افراد بزرگسال سایه روشنی از آن باقی مانده و در بین نسل
نوپایی جامعه به فراموشی سپرده شده است. حقیر به خاطر حفظ و ثبت
آنچه به نام گاهشماری و ریشه‌های آن در طول تاریخ مازندران و
طبرستان [= تبرستان = تپورستان] مطرح بوده است. این وجیز
بی‌مقدار را به پیوست سالنمای طبری (ویژه سال ۱۳۳۶ – ۱۳۳۵،
برابر با سال ۱۳۶۷ هجری شمسی) همراه با نام روزهای باستانی که
هر یک مربوط به نام فرشتگان و امشاسبیدان قدیم ایران بوده است
تهییه نموده‌ام که تقدیم می‌گردد. امید آنکه مفید واقع شود. از
خوانندگان ارجمند درخواست می‌نمایم هرگونه اشکال و ایرادی را
در این اثر مشاهده نموده‌اند یا با مأخذ و منابعی که سراغ دارند منت
نهاده جمیت تکمیل آن در سالهای آتی، این بند را راهنمایی فرمایند.

والعاقبة للمنتقين

نصر الله هو متى – آمل.

مورد ۱۲/۲ هجری شمسی / ۱۳۶۶
برابر با ۸/۲ خورشیدی طبری / ۱۳۳۵

پیشینه شناخت انسان در سنجش زمان

انسان در طول حیات خویش دریافت؛ زمینی که بر آن زندگی میکند دارای طبایع و فضول گوناگون میباشد. دریافت که بلندی و کوتاهی شب و روز، سرسبزی و خرمی، گرما و سرما، ریزش باران و ریختن برگ درختان و بارش برف، هر یک به نوعی تأثیر مستقیم در زندگی و بر دارایی وی در امور کشاورزی، دامداری و غیره دارد. بادیه نشینی‌ها ایام سعد و نحس زندگی خویش را در گردش و تأثیر ماه و ستارگان می‌پنداشتند. چنانچه گردش ماه را به چهار هفته و ۲۸ منزل تقسیم نموده و به هر منزل پراساس باورهای اجدادی خویش نامی نهاده‌اند. در میان اختران و کرات، آنها ییکه به زمین نزدیکتر و تأثیرشان بیشتر بوده به نام کواکب سبعه، و آسمان و سپه را به‌افلاک تسعه بهره نمودند.

آناییکه در فلاتهای مشرف به کنار رودخانه‌ها و دریاها زندگی میکردن آغاز گردش سال را، از اعتدال بهاری که ابتداء خرمی و سر سبزی و نشاط و ایام کشت محصول بود در نظر گرفته و روزهای سال را به ۱۲ برج یا ماه ۳۰ روزه با نام‌های گوناگون بخش نمودند. با گذشت قرون، وقتی‌که ابزار کار، بیشتر – و شکل عالی تری یافت؛ آنانکه دارندگان ابزار و دارایی بودند دریافتند اگر در تقسیم بندی زمان – در طول سال دقت بیشتری شود بی‌شک تأثیرات مثبت در کار تولید کشاورزی و بقیه امورات زندگی خواهد داشت. چرا که، کشت و برداشت به موقع میتواند دهقان را در به دست آوردن محصول بیشتر – و در پرداخت مالیات و خراج سالانه و در اجراء مراسم مذهبی و غیره توافق ساخته و کمک کند. لاجرم به خاطر نیازمندی‌هایی که با گذشت زمان بر آن افزوده میشد انسان متوجه شد که باید طول زمان

تقویم مردمان مازندران

و ایامی را که در آن زندگی میکند؛ تا حداقل ممکن، جزئیات آنرا شناخته و سود جوید. از اینروی هرچه را که در این راه مفید می-پنداشت یاری جست. تا اینکه پس از قرنها توانست به نوعی تقسیم زمان یا گاهشماری دست یابد لذا آنچه امروز به عنوان تقویم، یا دانش گاهشماری و سنجش زمان در دست است؛ در واقع تلاش پیگیر آدمی در کنار اندوه‌ها و شادی‌ها و تظلم در طول هزاره‌ها بوده است که توانست تا به این اندازه به دقائق و چگونگی شمار زمان دست یابد. پیشرفت هر دانشی به کوشش آیندگان نیازمند است.

پیشینه و چگونگی گاهشماری در میان مردمان مازندران

سرزمین مازندران که در بعدی وسیع‌تر به طبرستان معروف بوده است از دیر باز مهد دانش، دین و خرد به شمار می‌آید. علماء، عرفاء و شعراء ممتازی در این قسمت از سرزمین ایران پا به عرصه‌های گذاشته و هر یک در زمان خویش مایه افتخار و پیشرفت مسلمین بوده‌اند. وجود حوزه‌های دینی و آموزشی موجب می‌شد همه‌گونه علوم متداول تدریس و تحصیل شود از جمله: ستاره‌شناسی و دانش گاهشماری و شناخت دقائق آن، در نزد اهالی طبرستان، مازندران، رویان و دیلمان که خود از دیر باز دارای تمدن و فرهنگ درخشانی بوده‌اند رواج و گستردگی داشت.

مردمان مازندران که پیش از گرویدن به آینین سترگه اسلام مزدیسنايی (خداشناس) و تابع دین حضرت اشوزرتشت پیغمبر ایرانی بوده و کتاب دینی‌شان «اوستا» نام داشت؛ از لحاظ آداب و اعتقادات مذهبی و ملی همانند بقیه ایرانیان بودند. پس: همانگونه که در ایران باستان شناخت شمار زمان از هر حیث برای هر یک از ایرانیان از جهت اجراء مراسم دینی امری حیاتی به شمار میرفت. برای ایرانیانی که در جبال البرز و دشت مازندران به صورت یشلاق و بیلاق [کوچ دشت^۱] زندگی می‌کردند؛ به همان اندازه حیاتی و جالب توجه بود. چرا که بدون شناخت زمان، یعنی: سال، فصل، ماه، هفته، روز، ساعت و..... از جهت پیشبرد امورات زندگی به ویژه اجراء مراسم دینی و ملی نقص و اشکال پیش می‌آمد. با اندکی دقیق به آنچه که به عنوان زبان و فرهنگ تبری به یادگار مانده است گویا است: که

۱- این نشان (^۱) نشانه واکه عطف است.

تقویم مردمان مازندران

مردمان طبرستان و مازندران پس از گرایش به دین مبین اسلام، آنسته از اعتقادات دینی، جشن‌ها و باورهای اجدادی خویش را که مغایرتی با دین اسلام بالاخص با منصب شیعه نداشت در میان خویش حفظ و به آیندگان منتقل نموده‌اند. در مازندران اسمی ماهها با توجه به لهجه‌های گوناگون که به «زمینی»^۱ معروف هستند از لحاظ ریشه‌ای همانند و هم معنی با اسمی ماهها و روزهای معروف در میان ایرانیان می‌باشد. همانگونه که نوشدن سال در میان همه ایرانیان از لحاظ اعتقادی دارای شکوه خاصی بوده است. نوشدن هر، ماه «زمینی» در میان مردمان مازندران ارج داشته؛ بطوريکه با نوشدن هر، ماه طبری یکی از افراد بزرگ‌سال خانه پیش از ادائی فریضه نماز صبح، برگش سبزی را در درون خانه یا ایوان، در جایی مخصوص می‌نهاد. آنگاه پس از نماز و دعا و قرائت قرآن کریم، از درگاه خداوند طلب تندرستی و رزق حلال و بهروزی، می‌نمود. این عمل را «مارمه (= مادرمه = māderme)^۲ آیین نوشدن ماه) می‌گفتند. نمونه‌های اینگونه باورها و اعتقادات مذهبی و ملی که بیشتر آنها دارای ریشه‌ای باستانی هستند؛ کما کان در گوش و کنار سر زمین مازندران به خصوص در مناطق کوهستانی به اشكال گوناگون وجود دارد. لذا ذکر غالب باورها، جشن‌ها، و غیره به دفتر دیگری نیازمند است.

چنانچه در کتب تواریخ مذکور است: آغاز تاریخ طبری سال ۳۱ هجری است. پس از درگذشت یزدگرد سوم – آخرین پادشاه ساسانی در سال ۳۱ هجری – اسپهبد گیل ژاماسپی پادشاه طبرستان برای آین نیاگان خود پرچم استقلال برا فراشت. از آن زمان، تاریخ نوین مازندران پس از ظهور و گسترش آیین مقدس اسلام در این قسمت از سر زمین ایران آغاز گشت.

۱- آیا عنوان ماه «زمینی» به کلیه ماه‌های سال – این مفهوم را می‌رساند؛ که: مردمان قدیم مازندران به گونه‌ای به گردش زمین پی برده باشند. و گرنه نیازی نبود تا به ماه‌های سال عربی «آسمانی» – و ماه‌های بومی سال را که ۳۶۵ روز ۷ روز بود «زمینی» بگویند.

۲- این نشان (B) نشانه واکه خنثی است.

تقویم مردمان مازندران

هر سال طبری، به چهار بخش بهار، تابستان، پاییز (گرم پاییز، سرد پاییز) و زمستان بهره میشود. هر سال دارای ۱۲ ماه، و هر ماه به ۳۰ روز یه اضافه ۵ روز پتک Petak = پتگ: پی افتاده، کنار گذاشته شده]. یا پنجۀ مسترقه. و در سال چهارم یک روز به پتک افزوده میشود و نام آن «شیشک Šīšak - Šīšag : شش گاه - شیش تک» است. سه سالی که دارای ۳۶۵ روز میباشد؛ آغاز پنجه از دوم فروردین یا برج حمل است. اما سالی که دارای ۳۶۶ روز است؛ آغاز پنجه به اضافه یک روز کبیسه همانند سه سال قبل در پایان اوتهماه - از اولین روز فروردین یا برج حمل میباشد. در هر دو شکل آغاز ارکه ماه طبری [آذر ماه] برابر با ۷ فروردین است. آنچه ذکر شد به عنوان یک اصل ثابت در میان مردمان مازندران مورد قبول بوده است. چرا که حساب گاهشماری طبری (با توجه به پجای آوردن بعضی باورها و اعتقادات مذهبی و ملی، از جمله آیین مادرمه^۴ یا بیس شش^۵ نور زمان در آغاز هر ماه) بیشتر بخاطر امورات کشاورزی مورد استفاده بوده است. لذا عدم احتساب کبیسه در هر چهار سال باعث جا به جایی ماهها در طول فصول سال میشد؛ و بیشک مشکلات، زیادی برای کشاورزان به هنگام کاشت و برداشت محصول و نیز، پرداخت مالیات و خراج به وجود میآورد.

آغاز هر سال طبری از نخستین روز از فریدینه ماه یعنی برابر با سوم امرداد ماه شمسی است. - به جدول صفحه بعد نگاه شود.

گاهشماری ماههای مازندرانی = طبری، در آغاز همانند و همزمان و همنام با گاهشماری رائج ایران قدیم بود یعنی از لحاظ تلفظ در نوع کلمه و معنا و همچنین از لحاظ احتساب طول زمانی سال هیچ فرقی وجود نداشت. اما با توجه به عامل زمان و مکان و ویژگیهای موجود از جهت موقعیت اقلیمی - و همچنین به دلایل - شورش‌ها و ناآرامیها که در طول تاریخ به خصوص هجوم اسکندر و جا به جایی سلسله‌های شاهنشاهی و موارد بیشماری دیگر موجب شد

۴- بیس شش: بیست و شش.

تقویم مردمان مازندران

همزمان با امرداد ماه شمسی	ferdīnē māh	فردینه ماه	۱
همزمان با شهریور ماه شمسی	kərčə māh	کرچه ماه	۲
همزمان با مهر ماه شمسی	hare māh	هر ماه	۳
همزمان با آبان ماه شمسی	tīrə māh	تیر ماه	۴
همزمان با آذر ماه شمسی	mellārə māh	ملار ماه	۵
همزمان با دی ماه شمسی	sarvīnē māh	شروینه ماه	۶
همزمان با بهمن ماه شمسی	mīrə māh	میر ماه	۷
همزمان با اسفند ماه شمسی	üne māh	اونه ماه	۸
همزمان با آغاز نوروز -	(ایام پنک - یا - شیشك (گاهنبار)	-	-
همزمان با فروردین ماه شمسی	ärke māh	ارکه ماه	۹
همزمان با رديبهشت ماه شمسی	de māh	د ماه	۱۰
همزمان با خرداد ماه شمسی	vahmene māh	وهمنه ماه	۱۱
همزمان با تیر ماه شمسی	nürze māh	نورز ماه	۱۲

در تقویم طبری آنچنان که شایسته بود اصلاحاتی به عمل نیامد. لذا براین کبیسه‌ای که در حدود ۱۶۰ سال شمسی، پیش از هجرت حضرت محمد (ص) یعنی در سال ۴۶۲ میلادی مسیحی در زمان فیروز شاه ساسانی گرفته شد ایام پنک طبری در پایان هشتاد و چهار ماه، یعنی «اونه ماه» قرار گرفته و از آن هنگام تا به اکنون ثابت مانده است. البته در

تقویم مردمان مازندران

این مورد اخیر باید بیشتر تحقیق شود.

در حاشیه کتاب «زروان سنجش زمان در ایران باستان» نص ۱۲۴ تألیف دانشمند ارجمند فریدون چنیدی – آورده شد: «در سال ۱۳۱۷ شمسی (برابر حرف تقی‌زاده) اول فروردین مصادف با ۱۶ «اونه ماه» بود.» عبارت فوق قرین به حقیقت نیست. این بند بخاطر درستی یا نادرستی مطلب بالا، حداقل از چندین نفر که اهل کوهستان و دشت که کشاورز و دامدار، و سن‌شان بیش از ۶۵ سال بود تحقیق به عمل آوردم و همگی متفق نظر بودند که ایام پنکه یا پنجه همیشه در هفتۀ اول نوروز قرار داشته و دارد. هیچ‌گاه پیش یا پس از نوروز باستانی «پنکه» وجود نداشت. لذا به نظر می‌رسد: از اوائل دورۀ اسلامی تا به حال آنچه مرسوم بوده مبنای حقیقی سال در تقویم طبری بر اساس محاسبۀ سال سیار نبوده و شمار یک روز کبیسه در هر چهار سال برقرار بوده است. مردمان مازندران (طبرستان) به خاطر اشتغال به کار کشاورزی، باغداری، دامداری و کوچ از دشت به کوهستان و بر عکس مجبور بودند دارای سال ثابت باشند. شاید بتوان گفت تقویم طبری، نوعی از تقویم «سال خراجی» و یا تلفیقی از سه‌نوع گاه‌شماری وهیئتگی، عرفی و خراجی رائج در اوائل و اواخر دوره ساسانی باشد. چون همانند سال وهیئتگی کبیسه‌دار است. و همانند سال عرفی، کلیه آداب و سنت ملى در آن اجراء می‌شود و مثل سال خراجی، در آن مالیات و خراج میدادند. گذشته از توضیعات فوق – سال سیار در هر چهار سال – نسبت به سال حقیقی یک روز به پیش می‌افتد. پس در طول سد ۱۰۰ سال آینده – سال سیار ۲۵ روز از سال حقیقی به جلو، می‌افتد. حال اگر از ۱۶ «اونه ماه» ۲۵ روز با احتساب پنکه یا خمسه به جلو شماره شود روز ششم «ارکه ماه» بدست می‌آید. اگر بخواهیم سال طبری را به فرض سال سیار به حساب آوریم پایان اونه ماه سال ۱۳۸۶ طبری برابر با ۱۹ اسفند ۱۴۱۶ شمسی و پایان پنکه، در ۲۶ اسفند ۱۴۱۶ است با توجه به اینکه اسفند سال ۱۴۱۶ (۳۰) سی روزه است. پس اول فروردین سال ۱۴۱۷ شمسی برابر با ۷ «ارکه ماه» سال ۱۳۸۶ خواهد شد. در صورتیکه برابر آنچه تا به حال مرسوم بوده ایام پنکه همیشه در اول روز یا در دوم روز از

تقویم مردمان مازندران

نوروز باستانی — قرار داشت. پس بیشک، فروردین سال — ۱۴۱۷
برابر با آغاز پنجم (به اضافه یک روز کبیسه) و ۷ فروردین برابر با
اول ارکه ماه [آذر ماه] سال ۱۳۸۶ طبری خواهد بود.

گاهشماری به شکل کنونی در ایران

به سال ۱۳۰۴ هجری شمسی مطابق با ۱۲۴۳ هجری قمری، بنابر قانون مصوب یازدهم فروردین – اول بهار و اعتدال ریبیعی، رسمآ آغاز سال ایران اعلام شد.

البته قراردادن نوروز در اعتدال ریبیعی و آغاز بهار و سال، از زمان ملکشاه سلجوقی (۴۶۵-۴۸۵ ه. ق) برقرار و به نام واضح آن تاریخ «جلالی» مشهور شد. به فرمان ملکشاه منجمانی چون عمر خیام، حکیم لوکری، میمون بن نجیب واسطی، ابوالمظفر اسفزاری و چند نفر دیگر به اصلاح تقویم دست زدند پیش از این تاریخ نوروز سیار بود. و هیچ‌گاه در محل اصلی خود، یعنی برج حمل و اعتدال ریبیعی یا آغاز بهار قرار نمی‌گرفت.

گاهشماری و حساب کبیسه در دوران‌های گذشته تاریخ ایران نیز وجود داشته: چنانکه مطابق با روایات تاریخ، اولین اصلاح تاریخ و معاسبات کبیسه‌ای را به «زرتشت، پیغمبر ایرانی» نسبت داده‌اند. اما در دوران هخامنشی واشکانی «با توجه به آثار سفالی تاریخدار» – و ساسانی [و حتی در دوره اسلامی] ایرانیان حساب درست سال را با گرفتن کبیسه در اشکال گوناگون انجام می‌دادند.

«کاما» دانشمند پارسی در مقاله‌ای تحت عنوان گاهشماری زرتشتی در یادنامه اشپیگل می‌گوید: در گذشته نیز کبیسه هر روز در چهار سال، معمول بوده است. که در هر چهار سال، یکبار، یک روز بر خمسه مسترقه یا پنجه دزیده افزون، و آن روز را، اورداد avardad – یعنی روز زیادی می‌نامیدند.

در دوران کهن، سال نزد ایرانیان ۳۶۵ روز، و یک‌چهارم روز است. پارسیان، پنج روز دیگر سال را، پنجی و اندرگاه گویند.

تقویم مردمان مازندران

اندرگاه، یا پنجه، یعنی پنج روز اضافی از ۳۶۰ روز، در واپسین سالهای شاهنشاهی ساسانیان تقریباً (در سال ۴۶۱ میلادی = میلادی- یعنی ۱۶۰ سال شمسی پیش از هجرت حضرت محمد (ص) – در دوره فیروز شاه ساسانی) در پایان آبان‌ماه (اوته ماه) بوده است. و چون دیگر کبیسه‌ای اجراء نشد در همان‌جا ثابت ماند و آذر ماه (ارکه ماه) یا ماه نهم، آغاز حمل و فروردین بود.

نام‌هایی را که برای پنج روز خمسه گذاشتند غیر نام‌هایی است که برای روزهای هر ماه نهاده‌اند. آن پنج نام به ترتیب عبارتند از:

۱-اهنودگاه ۲-اشتدگاه ۳-سپتتمدگاه ۴-وهوخسترگاه ۵-وھیشتوايشتگاه.

نام ماهها بی‌گمان از تاریخی دور، پیش از ساسانیان به همین اشکال معمول بوده. چنانکه نام روزها؛ ایرانیان برای سی روزه، سی نام از ایزدان و امشاسبیدان داشتند و هر روز به نامی نامزد بود. نام‌های دوازده ماه – با دوازده نام از سی نام روزها مشترک میشدند. و روزهایی که در نام یکی بودند با ماه جشن گرفته می‌شدند. در مثل: شانزدهمین روز از هر ماه «مهر» نام داشت. نام هفتمین ماه نیز مهر بود. به همین جهت روز شانزدهم از مهرماه – (در حال حاضر برابر با مهرماه جلالی) جشن مهرگان برگزار می‌شد. و بدین ترتیب، در طول سال جشن‌هایی دوازده گانه که بر اثر تقارن نام روز و ماه بود پدید می‌آمد. لذا از بابت همین تقارن، در طول سال ۱۲ جشن، برگزار می‌شد.

بیان پاره‌ای از وقایع تاریخی و غیره.

- ۱- در سال ۳۵ هجری - هبیره سرکرده عرب وارد مازندران شد و خرابی کرد.
- ۲- در سال ۴۵ هجری - اسپهبد باو فرمانروای طبرستان بود.
- ۳- در سال ۱۴۱ هجری - قارن پسر شهریار پادشاه طبرستان بود.
- ۴- در سال ۱۴۴ هجری - اسپهبد خورشید فرخان مسموم شد.
- ۵- در سال ۱۶۲ هجری - اسپهبد ونداد هرمذد - در کوههای فریم عهده‌ثامه‌ای با شروین پسر شهریار باوند بست.
- ۶- در سال ۲۴۶ هجری - اسپهبد مازیار پسر قارون در طبرستان علیه خلیفة عباسی قیام نمود.
- ۷- در سال ۲۵۰ هجری - اهل طبرستان حسن بن زید، داعی الكبير را به بزرگی خود برگزیدند. از این پس به مذهب شیعه گرویدند. پیشتر، مالکی مذهب بودند.
- ۸- در سال ۳۲۳ هجری - مرداویج، کشته شد.
- ۹- در سال ۳۹۶ هجری - قابوس ولایات طبرستان و جرجان را باز- گرفت.
- ۱۰- در سال ۴۲۶ هجری - سلطان مسعود غزنوی ولایت گرگان و طبرستان را تصرف نموده و خرابی‌ها کرد.
- ۱۱- در سال ۴۲۳ هجری - طغرل‌بیک سلجوقی، گرگان و طبرستان را تصرف کرد.
- ۱۲- در سال ۵۵۸ هجری - اسپهبد شاه غازی رستم فرمانروای مازندران بود.

تقویم مردمان مازندران

- ۱۳— در سال ۶۰۷ هجری — سلطان محمد خوارزمشاه فریم و لاریجان را تصرف کرد.
- ۱۴— در سال ۶۵۱ هجری — منولان طبرستان را خراب، و کشتار نمودند.
- ۱۵— در سال ۷۵۰ هجری — حسن فخرالدوله به دست کیا افراسیاب چلاوی کشته شد. وی پادشاه طبرستان بود.
- ۱۶— در سال ۷۶۰ هجری — کیا افراسیاب چلاوی به دست هواداران سید میرقام الدین مرعشی کشته شد. در همین سال سلسله مرعشیان حکومت مازندران را به دست گرفتند.
- ۱۷— در سال ۷۹۴ هجری — تیمورلنگ، به راهنمایی اسکندر پسر افراسیاب چلاوی، مازندران را تصرف و کلیه اخزائی از زر و جواهرات قیمتی شمار از حد را به غارت برد.
- ۱۸— در سال ۹۱۶ هجری — شاه اسماعیل صفوی به جهت جرمات رستم روزافزوون، که نثار خاطر از مردم مازندران (به ویژه آمل) داشت به هنگام شکار در کوهستان لاریجان وقتی که به: [دربوک (= دریاچه)] رسید دستور داد آن طرف دربوب که به سوی آمل بود، کوه را شکافت؛ من آب نموده و آب آن دریاچه عظیم (کوهستانی) نصف شب به آمل رشید و شهر را با همه مردم در کام خود فرو برد. شاه اسماعیل پس از شکار! — روانه خراسان شد تا با اوزبک خان بهجنگد.
- ۱۹— در سال ۱۰۰۳ هجری — مرض وبا و مرگ توپییر گاو در مازندران شیوع پیدا کرد.
- ۲۰— در سال ۱۰۱۱ هجری — به اشاره شاه صفوی — سادات مرعشی را

تقویم مردمان مازندران

در آمل کور کردند.

۲۱— در سال ۱۱۹۶ هجری — محمدقلی خان سپید — پس از دلیری‌ها در جنگی با آقا محمدخان قاجار در حوالی آمل کشته شد. خان قاجار، همه املاک و اموال او را تصاحب کرد. محمدقلی خان سپید در کوهستان لاریجان کارخانه تفنگسازی داشت.

۲۲— در سال ۱۲۲۳ هجری — عصر روز جمعه دوازدهم تیرماه قدیم زلزله مهیبی در آمل رخ داد که تا سه سال کما بیش ادامه داشت در ابتداء وقوع زلزله اکثر جایها خراب و بعضی نقاط از جمله «ماهن» و «خرات» بکلی نابود شد.

۲۳— در سال ۱۲۶۹ هجری — مرض وبا، بسیاری از مردمان دشت و کوهستان آمل را کشت.

۲۴— در سال ۱۲۷۵ هجری شمسی — برای نخستین بار اولین داروخانه بهداشتی در آمل، با نام «دواخانه محمدیه» توسط جناب پزشك، مرحوم سید محمد حکیمی لاریجانی — تأسیس شد این داروخانه هم‌اکنون به همت نوادگان با کفایت وی اداره می‌شود. مرحوم پزشگ مردمی نیکوکار و خیر بود.

در تالیف این نامه [= کتاب] از مأخذ ذیل استفاده شد.

- ۱- زروان، سنجش زمان در ایران باستان
تالیف دانشمند ارجمند: فریدون چنیدی.
- ۲- تقویم و تاریخ در ایران – تالیف استاد ذبیح‌الله بهروز.
- ۳- گاهشماری و جشن‌های ایران باستان
تالیف جناب استاد: هاشم رضی.
- ۴- گاهشماری هجری و مسیحی: تالیف جناب دکتر رضا عبدالهی.
- ۵- تاریخ تاریخ ایران: تالیف جناب دکتر رضا عبدالهی.
- ۶- یادگار فرهنگ آمل: تالیف علامه صمصام الدین دین
- ۷- واژه‌نامه طبری: تالیف جناب دکتر صادق کیا.
- ۸- تاریخ مازندران جلد ۱ و ۲
تالیف استاد، مرحوم اسماعیل مهجوی ساروی.
- ۹- تاریخ مازندران: تالیف شیخ علی گیلانی.
تصحیح جناب دکتر منوچهر ستوده.
- ۱۰- تاریخ خاندان مرعشی: تالیف میرتیمور مرعشی.
تصحیح جناب دکتر منوچهر ستوده.
- ۱۱- سفرنامه ملگونت – تصحیح مسعود گلزاری.

سالنامه‌ای طبی

۱۳۳۵-۱۳۳۶

مطابق با

۱۳۶۷

ارگه ماه - māh ۱۳۳۵ - خورشیدی تبری arke

نام روزهای باستانی	فروردین ۱۳۶۷	ماه تبری	روزهای هفته	نام روزهای باستانی	فروردین ۱۳۶۷	ماه تبری	روزهای هفته
مهر روز	۱۶	۱۰	۳ شنبه	هرمزد روز	نوروز	آغاز پنک	۲ شنبه
سروش روز	۱۷	۱۱	۴ شنبه	بهمن روز	نوروز	۲	۳ شنبه
رشن	۱۸	۱۲	۵ شنبه	اردیبهشت روز	نوروز	۳	۴ شنبه
فروردین روز	۱۹	۱۳	۶ آدینه	شهریور روز	نوروز	۴	۵ شنبه
پیرام روز	۲۰	۱۴	۷ شنبه	سبت روز	نوروز	۵	۶ آدینه
رام روز	۲۱	۱۵	۱ شنبه	خورداد روز	۶	۶ شنبه	
باد روز	۲۲	۱۶	۲ شنبه	امدادات روز	۷	۷ آغاز ارکماه	۱ شنبه
دیبدین روز	۲۳	۱۷	۳ شنبه	دی به آذر روز	۸	۲	۲ شنبه
دین روز	۲۴	۱۸	۴ شنبه	آذر روز	۹	۳	۳ شنبه
ارت روز	۲۵	۱۹	۵ شنبه	آبان روز	۱۰	۴	۴ شنبه
اشتاد روز	۲۶	۲۰	۶ آدینه	خور روز	۱۱	۵	۵ شنبه
آسمان روز	۲۷	۲۱	۷ شنبه	ماه روز	۱۲	۶	۶ آدینه
زامیاد روز	۲۸	۲۲	۱ شنبه	سیزده روز	۱۳	۷	۷ شنبه
مهرسپت روز	۲۹	۲۳	۲ شنبه	گش روز	۱۴	۸	۱ شنبه
آئینان روز	۳۰	۲۴	۳ شنبه	دی به مهر روز	۱۵	۹	۲ شنبه

د ماه ۱۳۴۵ - de-māh خورشیدی تبری

نام روزهای باستانی	اردي بهشت ۱۳۶۷	ماه تبری	روزهای هفتہ	نام روزهای باستانی	اردي بهشت ۱۳۶۷	ماه تبری	روزهای هفتہ
مهر روز	۱۵	۱۰	۵ شنبه	هرمزد روز	۳۱	۲۵	۴ شنبه
سروش روز	۱۶	۱۱	آ دینه	بهمن روز	اردی بهشت	۲۶	۵ شنبه
رشن	۱۷	۱۲	شنبه	اردی بهشت روز	۲	۲۷	آ دینه
فوردیدن روز	۱۸	۱۳	۱ شنبه	شهریور روز	۳	۲۸	شنبه
بهرام روز	۱۹	۱۴	۲ شنبه	سپتامبر روز	۴	۲۹	۱ شنبه
رام روز	۲۰	۱۵	۳ شنبه	خورداد روز	۵	۳۰	۲ شنبه
باد روز	۲۱	۱۶	۴ شنبه	امداد روز	۶	۳۱	۳ شنبه
دی به دین روز	۲۲	۱۷	۵ شنبه	دی به آذر روز	۷	۱	۴ شنبه
دین روز	۲۳	۱۸	آ دینه	آذر روز	۸	۲	۵ شنبه
ارت روز	۲۴	۱۹	شنبه	آبان روز	۹	۳	آ دینه
اشتاد روز	۲۵	۲۰	۱ شنبه	خور روز	۱۰	۴	شنبه
آسمان روز	۲۶	۲۱	۲ شنبه	ماه روز	۱۱	۵	۱ شنبه
ذامیاد روز	۲۷	۲۲	۳ شنبه	قیص روز	۱۲	۶	۲ شنبه
مهر سپتامبر روز	۲۸	۲۳	۴ شنبه	گش روز	۱۳	۷	۳ شنبه
اپیان روز	۲۹	۲۴	۵ شنبه	دی به مهر روز	۱۴	۸	۴ شنبه

وهمنه ماه ۱۳۳۵ - vahmene māh ۱۳۳۵ خورشیدی تبری

نام روزهای باستانی	خرداد ۱۳۶۷	ماه تبری	روزهای هفته	نام روزهای باستانی	خرداد ۱۳۶۷	ماه تبری	روزهای هفته
مهر روز	۱۴	۱۰	شنبه	هر مژد روز	۳۵	۲۵	آ دینه
سروش روز	۱۵	۱۱	۱ شنبه	بهمن روز	۳۱	۲۶	شنبه
رشن	۱۶	۱۲	۲ شنبه	اردیبهشت روز	۲۷	۲۷	۱ شنبه
فروردهن روز	۱۷	۱۳	۳ شنبه	شهریور روز	۲	۲۸	۲ شنبه
بهرام روز	۱۸	۱۴	۴ شنبه	سیست روز	۳	۲۹	۳ شنبه
رام روز	۱۹	۱۵	۵ شنبه	خورداد روز	۴	۳۰	۴ شنبه
باد روز	۲۰	۱۶	آ دینه	امدادات روز	۵	۳۱	۵ شنبه
دی به دین روز	۲۱	۱۷	شنبه	دی به آذر روز	۶	۲	آ دینه
دین روز	۲۲	۱۸	۱ شنبه	آذر روز	۷	۳	شنبه
ارت روز	۲۳	۱۹	۲ شنبه	آبان روز	۸	۴	۱ شنبه
اشتاد روز	۲۴	۲۰	۳ شنبه	خور روز	۹	۵	۲ شنبه
آسمان روز	۲۵	۲۱	۴ شنبه	ماه روز	۱۰	۶	۳ شنبه
زامیاد روز	۲۶	۲۲	۵ شنبه	تیر روز	۱۱	۷	۴ شنبه
مهر سیست روز	۲۷	۲۳	آ دینه	گش روز	۱۲	۸	۵ شنبه
انیان روز	۲۸	۲۴	شنبه	دی به مهر روز	۱۳	۹	آ دینه

نورز ماه ۱۳۴۵ - خورشیدی تبری nōrza-māh

نام روزهای باستانی	تیرماه ۱۳۶۷	ماه تبری	روزهای هفته	نام روزهای باستانی	تیرماه ۱۳۶۷	ماه تبری	روزهای هفته
مهر روز	۱۳	۱۰	۲ شنبه	هرمزد روز	۲۹	۲۵ دهمه ماه	۱ شنبه
سروش روز	۱۴	۱۱	۳ شنبه	بهمن روز	۳۰	۲۶	۲ شنبه
رشن	۱۵	۱۲	۴ شنبه	اردیبهشت روز	۳۱	۲۷	۳ شنبه
فوردین روز	۱۶	۱۳	۵ شنبه	شهریور روز	تیز	۲۸	۴ شنبه
پهرام روز	۱۷	۱۴	آ دینه	سبت روز	۲	۲۹	۵ شنبه
رام روز	۱۸	۱۵	شنبه	خورداد روز	۳	۳۰ آ دینه	
باد روز	۱۹	۱۶	۱ شنبه	امداد روز	۴	آغاز نورز ماه	شنبه
دی به دین روز	۲۰	۱۷	۲ شنبه	دی به آذر روز	۵	۲	۱ شنبه
دین روز	۲۱	۱۸	۳ شنبه	آذر روز	۶	۳	۲ شنبه
ارت روز	۲۲	۱۹	۴ شنبه	آبان روز	۷	۴	۳ شنبه
اشتاد روز	۲۳	۲۰	۵ شنبه	خور روز	۸	۵	۴ شنبه
آسمان روز	۲۴	۲۱	آ دینه	ماه روز	۹	۶	۵ شنبه
زامیاد روز	۲۵	۲۲	شنبه	تیز روز	۱۰	۷	آ دینه
مهر سپت ن روز	۲۶	۲۳	۱ شنبه	گش روز	۱۱	۸	شنبه
انیان روز	۲۷	۲۴	۲ شنبه	دی به مهر روز	۱۲	۹	۱ شنبه

آغاز سال ۱۳۳۶ تبری (تپوری)
فردینه ماه ۱۳۳۶ - خورشیدی تبری

نام روزهای باستانی	مرداد ۱۳۶۷	ماه تبری	روزهای هفته	نام روزهای باستانی	مرداد ۱۳۶۷	ماه تبری	روزهای هفته
مهر روز	۱۲	۱۰	۴ شنبه	هر مژد روز	۲۸	۲۵ نوروزماه	۳ شنبه
سروش روز	۱۳	۱۱	۵ شنبه	بهمن روز	۲۹	۲۶	۴ شنبه
رشن	۱۴	۱۲	۶ آدینه	اردیبهشت روز	۳۰	۲۷	۵ شنبه
فروزدین روز	۱۵	۱۳	۷ شنبه	شهریور روز	۳۱	۲۸	۶ آدینه
بنام روز	۱۶	۱۴	۱ شنبه	سپتامبر روز	مرداد	۲۹	۷ شنبه
رام روز	۱۷	۱۵	۲ شنبه	خورداد روز	۲	۳۰	۸ شنبه
جاد روز	۱۸	۱۶	۳ شنبه	امدادات روز	۳	۳۱ فردينه ماه	۹ شنبه
دی به دین روز	۱۹	۱۷	۴ شنبه	دی به آذر روز	۴	۱	۱۰ شنبه
دین روز	۲۰	۱۸	۵ شنبه	آذر روز	۵	۲	۱۱ شنبه
ارت روز	۲۱	۱۹	۶ آدینه	آبان روز	۶	۳	۱۲ شنبه
اشتاد روز	۲۲	۲۰	۷ شنبه	خور روز	۷	۴	۱۳ آدینه
آسمان روز	۲۳	۲۱	۱ شنبه	ماه روز	۸	۵	۱۴ شنبه
زمیاد روز	۲۴	۲۲	۲ شنبه	قیم روز	۹	۶	۱۵ شنبه
مهر سپتامبر روز	۲۵	۲۳	۳ شنبه	گش روز	۱۰	۷	۱۶ شنبه
انیان روز	۲۶	۲۴	۴ شنبه	دی به مهر روز	۱۱	۸	۱۷ شنبه

کرچه ماه - ۱۳۴۶ خورشیدی تبری - kerče-māh

نام روزهای باستانی	شهریور ۱۳۶۷	ماه تبری	روزهای هفتہ	نام روزهای باستانی	شهریور ۱۳۶۷	ماه تبری	روزهای هفتہ
مهر روز	۱۱	۱۰	آدینه	هرمزد روز	۲۲	۲۵	۵ شنبه
سروش روز	۱۲	۱۱	شنبه	بهمن روز	۲۸	۲۶	آدینه
رشن	۱۳	۱۲	۱ شنبه	اردیبهشت روز	۲۹	۲۷	شنبه
فروروردین روز	۱۴	۱۳	۲ شنبه	شهریور روز	۳۰	۲۸	۱ شنبه
بهرام روز	۱۵	۱۴	۳ شنبه	سپتامبر روز	۳۱	۲۹	۲ شنبه
رام روز	۱۶	۱۵	۴ شنبه	خورداد روز	۱	۳۰	۳ شنبه
باد روز	۱۷	۱۶	۵ شنبه	امدادات روز	۲	کرچه ماه	۴ شنبه
دیبهدهین روز	۱۸	۱۷	آدینه	دیبه آذر روز	۳	۲	۵ شنبه
دین روز	۱۹	۱۸	شنبه	آذر روز	۴	۳	آدینه
ارت روز	۲۰	۱۹	۱ شنبه	آبان روز	۵	۴	شنبه
اشتاد روز	۲۱	۲۰	۲ شنبه	خور روز	۶	۵	۱ شنبه
آسمان روز	۲۲	۲۱	۳ شنبه	ماه روز	۷	۶	۲ شنبه
زامیاد روز	۲۳	۲۲	۴ شنبه	تیر روز	۸	۷	۳ شنبه
مهرسپتامبر روز	۲۴	۲۳	۵ شنبه	گش روز	۹	۸	۴ شنبه
انیزان روز	۲۵	۲۴	آدینه	دیبه مهر روز	۱۰	۹	۵ شنبه

هر ماه - ۱۳۶۶ خورشیدی تبری

hare - māh

نام روزهای باستانی	مهر ۱۳۶۷	ماه تبری	روزهای هفتہ	نام روزهای باستانی	مهر ۱۳۶۷	ماه تبری	روزهای هفتہ
مهر روز	۱۰	۱۰	۱ شنبه	هرمزد روز	۲۶	۲۵	شنبه
سروش روز	۱۱	۱۱	۲ شنبه	بهمن روز	۲۷	۲۶	۱ شنبه
رشن	۱۲	۱۲	۳ شنبه	اردیبهشت روز	۲۸	۲۷	۲ شنبه
فروردین روز	۱۳	۱۳	۴ شنبه	شهریور روز	۲۹	۲۸	۳ شنبه
مهر آم روز	۱۴	۱۴	۵ شنبه	سبت روز	۳۰	۲۹	۴ شنبه
رام روز	۱۵	۱۵	آدینه	خوردات روز	۳۱	۳۰	۵ شنبه
باد روز	۱۶	۱۶	شنبه	امدادات روز	مهر	آغاز هر ماه	آدینه
دی به دین روز	۱۷	۱۷	۱ شنبه	دی به آذر روز	۲	۲	شنبه
دین روز	۱۸	۱۸	۲ شنبه	آذر روز	۳	۳	۱ شنبه
ارت روز	۱۹	۱۹	۳ شنبه	آبان روز	۴	۴	۲ شنبه
اشتاد روز	۲۰	۲۰	۴ شنبه	خور روز	۵	۵	۳ شنبه
اسغان روز	۲۱	۲۱	۵ شنبه	ماه روز	۶	۶	۴ شنبه
زامیاد روز	۲۲	۲۲	آدینه	تیغ روز	۷	۷	۵ شنبه
مهر سپت روز	۲۳	۲۳	شنبه	گش روز	۸	۸	آدینه
انیان روز	۲۴	۲۴	۱ شنبه	دی به مهر روز	۹	۹	شنبه

تیر ماه ۱۳۴۶ – خورشیدی تبری

نام روزهای باستانی	آبان ۱۳۶۷	ماه تبری	روزهای هفته	نام روزهای باستانی	آبان ۱۳۶۷	ماه تبری	روزهای هفته
مهر روز	۱۰	۱۰	۳ شنبه	هر مژد روز	۲۵	۲۵ هر ماه	۲ شنبه
سروش روز	۱۱	۱۱	۴ شنبه	بهمن روز	۲۶	۲۶	۳ شنبه
رشن	۱۲	۱۲	۵ شنبه	اردیبهشت روز	۲۷	۲۷	۴ شنبه
فروردین روز	۱۳	۱۳	آ دینه	شهریور روز	۲۸	۲۸	۵ شنبه
بهرام روز	۱۴	۱۴	شنبه	سپتامبر روز	۲۹	۲۹	آ دینه
رام روز	۱۵	۱۵	۱ شنبه	خورداد روز	۳۰	۳۰	شنبه
باد روز	۱۶	۱۶	۲ شنبه	امداد روز	آبان	آغاز تیر ماه	۱ شنبه
دی بهدادین روز	۱۷	۱۷	۳ شنبه	دی به آذر روز	۲	۲	۲ شنبه
دین روز	۱۸	۱۸	۴ شنبه	آذر روز	۳	۳	۳ شنبه
ارت روز	۱۹	۱۹	۵ شنبه	آبان روز	۴	۴	۴ شنبه
اشتاد روز	۲۰	۲۰	آ دینه	خور روز	۵	۵	۵ شنبه
آسمان روز	۲۱	۲۱	شنبه	ماه روز	۶	۶	آ دینه
زامیاد روز	۲۲	۲۲	۱ شنبه	تیر روز	۷	۷	شنبه
مهر سپتامبر روز	۲۳	۲۳	۲ شنبه	گش روز	۸	۸	۱ شنبه
آنiran روز	۲۴	۲۴	۳ شنبه	دی به مهر روز	۹	۹	۲ شنبه

ملار ماه ۱۳۳۶ - خورشیدی تبری mellāre-māh

نام روزهای باستانی	آذر ۱۳۶۷	ماه تبری	روزهای هفته	نام روزهای باستانی	آذر ۱۳۶۷	ماه تبری	روزهای هفته
مهر روز	۱۰	۱۰	۵ شنبه	هرمزد روز	۲۵	۲۵	۴ شنبه
سروش روز	۱۱	۱۱	۶ آدینه	بهمن روز	۲۶	۲۶	۵ شنبه
رشن	۱۲	۱۲	شنبه	اردبیشت روز	۲۷	۲۷	۶ آدینه
فوردین روز	۱۳	۱۳	۱ شنبه	شهریور روز	۲۸	۲۸	۷ شنبه
بهرام روز	۱۴	۱۴	۲ شنبه	سبت روز	۲۹	۲۹	۸ شنبه
رام روز	۱۵	۱۵	۳ شنبه	خورداد روز	۳۰	۳۰	۹ شنبه
باد روز	۱۶	۱۶	۴ شنبه	امداد روز	آذر	آغاز ملارماه	۱۰ شنبه
دی به دین روز	۱۷	۱۷	۵ شنبه	دی به آذر روز	۲	۲	۱۱ شنبه
دین روز	۱۸	۱۸	۶ آدینه	آذر روز	۳	۳	۱۲ شنبه
ارت روز	۱۹	۱۹	شنبه	آبان روز	۴	۴	۱۳ آدینه
اشتاد روز	۲۰	۲۰	۱ شنبه	خور روز	۵	۵	۱۴ شنبه
آسمان روز	۲۱	۲۱	۲ شنبه	ماه روز	۶	۶	۱۵ شنبه
زامیاد روز	۲۲	۲۲	۳ شنبه	قیم روز	۷	۷	۱۶ شنبه
مهر سپتنت روز	۲۳	۲۳	۴ شنبه	کش روز	۸	۸	۱۷ شنبه
ادینان روز	۲۴	۲۴	۵ شنبه	دی به مهر روز	۹	۹	۱۸ شنبه

شروعینه ماه ۱۳۴۶ خورشیدی تبری - šarvīnē-māh ۱۳۴۶ خورشیدی تبری

نام روزهای باستانی	دی ۱۳۶۷	ماه تبری	روزهای هفته	نام روزهای باستانی	دی ۱۳۶۷	ماه تبری	روزهای هفته
مهر روز	۱۰	۱۰	شنبه	هرمزد روز	۲۵	۲۵	آ دینه
سروش روز	۱۱	۱۱	۱ شنبه	بهمن روز	۲۶	۲۶	۱ شنبه
رشن	۱۲	۱۲	۲ شنبه	اردیبهشت روز	۲۷	۲۷	۲ شنبه
فروردین روز	۱۳	۱۳	۳ شنبه	شهریور روز	۲۸	۲۸	۳ شنبه
بهرام روز	۱۴	۱۴	۴ شنبه	سپتامبر روز	۲۹	۲۹	۴ شنبه
رام روز	۱۵	۱۵	۵ شنبه	خورداد روز	۳۰	۳۰	۵ شنبه
باد روز	۱۶	۱۶	آ دینه	امداد روز	دی	شروعینه ماه	۵ شنبه
دی به دین روز	۱۷	۱۷	شنبه	دی به آذر روز	۲	۲	آ دینه
دین روز	۱۸	۱۸	۱ شنبه	آذر روز	۳	۳	۱ شنبه
ارت روز	۱۹	۱۹	۲ شنبه	آبان روز	۴	۴	۲ شنبه
اشتاد روز	۲۰	۲۰	۳ شنبه	خرور روز	۵	۵	۳ شنبه
آسمان روز	۲۱	۲۱	۴ شنبه	ماه روز	۶	۶	۴ شنبه
زاییاد روز	۲۲	۲۲	۵ شنبه	تیر روز	۷	۷	۵ شنبه
مهر سپتامبر روز	۲۳	۲۳	آ دینه	کش روز	۸	۸	۶ شنبه
انیان روز	۲۴	۲۴	شنبه	دی به مهر روز	۹	۹	آ دینه

میر ماه ۱۳۳۶ - mîr-e - mâh خورشیدی تبری

نام روزهای باستانی	بهمن ۱۳۶۷	ماه تبری	روزهای هفتہ	نام روزهای باستانی	بهمن ۱۳۶۷	ماه تبری	روزهای هفتہ
مهر روز	۱۰	۱۰	۲ شنبه	هرمزد روز	۲۵	۲۵	۱ شنبه
سروش روز	۱۱	۱۱	۳ شنبه	بهمن روز	۲۶	۲۶	۲ شنبه
رشن	۱۲	۱۲	۴ شنبه	اردیبهشت روز	۲۷	۲۷	۳ شنبه
فروردین روز	۱۳	۱۳	۵ شنبه	شهریور روز	۲۸	۲۸	۴ شنبه
بهرام روز	۱۴	۱۴	آدینه	سپتامبر روز	۲۹	۲۹	۵ شنبه
رام روز	۱۵	۱۵	شنبه	خورداد روز	۳۰	۳۰	آدینه
باد روز	۱۶	۱۶	۱ شنبه	ارداد روز	بیهمن	آغاز میر ماه	شنبه
دی به دین روز	۱۷	۱۷	۲ شنبه	دی به آذر روز	۲	۲	۱ شنبه
دین روز	۱۸	۱۸	۳ شنبه	آذر روز	۳	۳	۲ شنبه
ارت روز	۱۹	۱۹	۴ شنبه	آبان روز	۴	۴	۳ شنبه
اشتاد روز	۲۰	۲۰	۵ شنبه	خرور روز	۵	۵	۴ شنبه
آسمان روز	۲۱	۲۱	آدینه	ماه روز	۶	۶	۵ شنبه
زایماد روز	۲۲	۲۲	شنبه	تیر روز	۷	۷	آدینه
مهر سپتامبر روز	۲۳	۲۳	۱ شنبه	کش روز	۸	۸	شنبه
انیزان روز	۲۴	۲۴	۲ شنبه	دی به مهر روز	۹	۹	۱ شنبه

اوّل ماه māh - ۱۳۶۶ خورشیدی تبری

نام روزهای باستانی	اسفند ۱۳۶۷	ماه تبری	روزهای هفتہ	نام روزهای باستانی	اسفند ۱۳۶۷	ماه تبری	روزهای هفتہ
مهر روز	۱۰	۱۰	۴ شنبه	هرمذد روز	۲۵	۲۵ میں ماہ	۳ شنبه
سیروش روز	۱۱	۱۱	۵ شنبه	بهمن روز	۲۶	۲۶	۴ شنبه
رشن	۱۲	۱۲	آدینه	اردیبهشت روز	۲۷	۲۷	۵ شنبه
فروروردین روز	۱۳	۱۳	شنبه	شهریور روز	۲۸	۲۸	آدینه
مهرام روز	۱۴	۱۴	۱ شنبه	سپت روز	۲۹	۲۹	شنبه
رام روز	۱۵	۱۵	۲ شنبه	خرداد روز	۳۰	۳۰	۱ شنبه
باد روز	۱۶	۱۶	۳ شنبه	امداد روز	اسفند	آغاز اونه ماہ	۲ شنبه
دی به دین روز	۱۷	۱۷	۴ شنبه	دی به آذر روز	۲	۲	۳ شنبه
دین روز	۱۸	۱۸	۵ شنبه	آذر روز	۳	۳	۴ شنبه
ارت روز	۱۹	۱۹	آدینه	آبان روز	۴	۴	۵ شنبه
اشتاد روز	۲۰	۲۰	شنبه	خور روز	۵	۵	آدینه
آسمان روز	۲۱	۲۱	۱ شنبه	ماه روز	۶	۶	شنبه
ذامیاد روز	۲۲	۲۲	۲ شنبه	قیز روز	۷	۷	۱ شنبه
مهر سپت روز	۲۳	۲۳	۳ شنبه	گش روز	۸	۸	۲ شنبه
انیران روز	۲۴	۲۴	۴ شنبه	دی به مهر روز	۹	۹	۳ شنبه

اوّل ماه - māh - آنă - ۱۳۳۶

دنباله

نام روزهای باستانی	اسفند ماه ۱۳۶۷	ماه تبری	روزهای هفتة
اهنود گاه	۲۵	۲۵	۵ شنبه
اشتود گاه	۲۶	۲۶	آ دینه
سینند گاه	۲۷	۲۷	شنبه
دهو خشندر گاه	۲۸	۲۸	۱ شنبه
وهشت هیشت گاه	۲۹	۲۹	۲ شنبه
هر مزد روز	فروردیز ۱۳۶۸	۳۰	۳ شنبه
بیعنی روز	نوروز	پنک	۴ شنبه
اردیبهشت روز	نوروز	۲	۵ شنبه
شهریور روز	نوروز	۳	آ دینه
سپتامبر روز	نوروز	۴	شنبه
خوردات روز	۶	۵	۱ شنبه
امدادات روز	۷	آغاز ارکه مام	۲ شنبه

